"De Wekker", december 1952, 6e jaargang, nummer 10.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

6e Jaargang - December 1952 - Nr 10

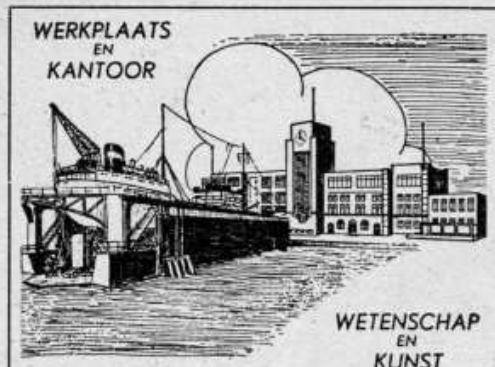

De Wekker

Maandblad van de Vereniging van Personeel in dienst bij De Rotterdamsche Droogdok Maatschappij en Scheepsbouw Mij „Nieuwe Waterweg" W.E.K.

Opgericht 21 April 1944
Kon. erkend 16 Mei 1951

REDACTIE-ADRES: BISONSTRAAT 14 - ROTTERDAM-ZUID

ADRES VOOR MEDEDELINGEN AAN HET BESTUUR: GROEN VAN PRINSTERERSTRAAT 51 B ROTTERDAM

Kerstmis

Temidden van de onzekerheid van ons bestaan breekt de rustige zekerheid door van het Kerstfeest, ieder jaar opnieuw. Juist in een periode van onze menselijke geschiedenis, die alleen schijnt te getuigen van angst en twijfel, van zoeken en tasten, van wanhoop en aarzelend proberen, is het zachte licht van Kerstmis een noodzakelijke weldaad voor de mens. Als de gehele maatschappij begint te wankelen, als de mens zijn houvast dreigt te verliezen en daarom alleen met vrees aan de toekomst van hem en zijn kinderen kan denken, verschijnt de ster boven het Kind. Hetzelfde Kind dat al eeuwen en eeuwen ons de rust en de sterkte van Kerstmis bracht. Het Kind dat al 1900 jaren alle menselijk wel en wee, alle beroeringen en omwentelingen heeft meegemaakt, het enige Kind dat van alle tijden en alle mensen is, het Kerstkind. En zo gauw de mensen denken ook dit Kind en Zijn geboortefeest in een zogenaamde evolutie te kunnen verwijderen uit de samenleving, door van Kerstmis een uiterst vaag en nietszeggend licht- of winterfeest te maken, zo gauw 25 December alleen een prettige huiselijke dag wordt, verdwijnt aanstonds alle bekoring en waarde van Kerstmis en wacht ons na afloop alleen de teleurstelling dat de vrije dag alweer voorbij is en wij weer moeten gaan werken.... even arm als daarvoor.

Eerst wanneer wij ons de kleine moeite getroosten ons enige ogenblikken dieper te bezinnen op het geheim van Kerstmis, betekent dit feest ieder jaar een nieuwe rijkdom voor ons hart, voor ons gezin, voor onze samenleving. En dan valt ons spoedig op, hoe de geheimzinnige aantrekkelijkheid van het Kerstfeest gelegen is in twee factoren die tezamen het Kerstfeest tot een feest maken.

In de eerste plaats wordt het ons duidelijk dat het Kind van Kerstmis een Kind van een **andere** wereld is. Wij hebben het **gekregen.** Het is niet voortgebracht door de menselijke maatschappij, het is geen product van het mensdom, het is een geheel bijzonder Kind, zoals in het donker ineens het licht begint te schijnen uit een verborgen lichtbron. Het duister kan het licht niet voortbrengen en zo kan onze mensheid met al zijn tekorten, egoïsme, onkunde, verdeeldheid en twisten niet de oorsprong zijn van het Kind van Kerstmis, het Kind dat boven alle verdeeldheid alleen maar van echte Vrede en Liefde weet en een taal spreekt die allen kunnen verstaan. Neen, dit Kind stamt uit een bovenmenselijke wereld. Het brengt ons iets, het geeft ons **zichzelf**.... en wij vermoeide stervelingen, moe van al onze pogingen en twijfelachtige resultaten, moe van de wereld die maar niet wordt zoals wij die wensen, wij kunnen alleen maar dankbaar aanvaarden wat dit simpele en Goddelijke Kind ons te schenken heeft. Of, wij zouden het in domme hooghartigheid weigeren, maar dan blijft ons helemaal niets over. Want wat zou onze menselijke samenleving zijn zonder het pure, onschuldige en voor alle mensen bestemde Kind van Kerstmis?

Ten tweede wordt ons op Kerstmis duidelijk dat dit Kind, hoewel afkomstig uit een andere hogere wereld dan onze eigen armzalige, toch geheel bij deze wereld hoort. Het werd midden in ons mensdom geboren, uit een menselijke moeder. En het wil alleen maar leven onder de mensen. „Het is mijn genot te zijn onder de kinderen der mensen" staat van Hem geschreven. Het leeft niet geïsoleerd van de maatschappij, zijn moeder heeft het niet afgezonderd van de andere mensen alsof het alleen van haar was, integendeel: de deur van zijn eerste woning stond aanstonds open voor eenvoudigen en groten, voor herders en geleerden. „Zij kwamen van verre....". Dit Kind bestaat **alleen** voor anderen, voor ons. Het wil niet op een ongenaakbare troon geplaatst worden, om in het stof te worden aangebeden en met slaafse vleierij of loze hulde te worden vereerd, het ligt eenvoudig in een houten krib en iedereen kan erbij, neen, iedereen moet erbij, er vlak bij. Want dit Kind kent maar één leven, tot aan zijn dood en zelfs nog daarna, dienstbaarheid, leven voor anderen. En van dit Kind mogen wij profiteren, het woord is niet te sterk. Dit lijkt wel onbegrijpelijk in een tijd, waarin „zakendoen", dat wil zeggen **eigen** zaken-doen, de hoogste wijsheid schijnt. Dit lijkt zelfs dwaas of „onhandig" of onpractisch voor mensen die als enige levensbeschouwing het devies voeren: „wat heb ik er aan". Of het lijkt té idealistisch voor sommigen die gebroken door teleurstellingen hebben opgegeven nog iets voor de verbetering van de wereld over te hebben. En het klinkt lachwekkend voor dat soort van mensen die alleen door de brutaalste intimidatie en het domste geweld de wereld naar hun eigen belang trachten om te vormen, of liever trachten af te breken. Maar wie leeft er al 1900 jaren in de harten der mensen, wiens geboorte wordt nu nóg

gevierd als een feest, door steeds meer millioenen en millioenen? Niet de Caesars van Rome of de Koningen van rijken die niet eens meer bestaan, maar wel het „idealistische" Kind van Kerstmis. Alleen dit Kind begrijpt het menselijk hart, dat — zelfs in practische tijden van eigenbelang en efficiente productie — van nature blijft aangelegd op het allerhoogste en niets minder, op de Goddelijke wereld, van waaruit het Kerstkind midden in de onze kwam, niet om te nemen of te winnen, maar om te geven, te **geven.**

Zo kunnen wij Kerstmis vieren als een rijk feest, als een herbewapening met morele krachten, krachten die ons eigenlijk te boven gaan, maar ons daarom geschonken worden, gratis en voor allen, uit de enige bron die ze bezit „het Kind van Kerstmis".

G. J. M.

Feestmiddag

VOOR GEPENSIONNEERDEN OP ZATERDAGMIDDAG 30 NOV. '52

Het was weer feest, echt feest voor de gepensionneerden van de R.D.M. en de N.W. Met een groot aantal autobussen waren zij met hun vrouwen uit Noord en Zuid en uit Oost en West van huis gehaald. Wederom werd de kennismaking hernieuwd en werden handen geschud, zoals dat gaat wanneer oud-collega's elkaar weer ontmoeten.

Het binnenkomen in gebouw „Courzand" bracht de mensen al in de echte feeststemming. „Melody en Rhythme" van W.E.K. speelde gezellige muziek, terwijl de gasten hun plaatsen innamen. Toen allen gezeten waren beklom onze voorzitter, de heer P. Dinkelaar, het podium, keek zeer voldaan de zaal in en sprak een kort openingswoord, waarin hij o.m. wees op de vele sociale verbeteringen die er in de naoorlogse jaren in 't algemeen en op de R.D.M. in 't bijzonder tot stand waren gekomen.

Inmiddels stond John Kloos al te trappelen van ongeduld achter het gordijn om, als Rotterdammer, op z'n Rotterdams de conference te verzorgen; iets, waar hij beslist geen moeite mee had. „Ssssst"....zei John Kloos, „daar komen ze!" Wie....? „Les deux Chéries". Twee charmante jongedames met een accordeon waarop zij een potpourri van bekende Weense walsen speelden. Hierna kwamen „De Spelbrekers" met hun geestige liedjes, gevolgd door Eddy Schuyer met zijn toverkunst. Brrrr, gewoon om griezelig van te worden wat die man deed; sigaretten uit de ruimte toveren, 2 L. vloeistof in een wijnglaasje gieten zonder dat er één druppel verloren gaat, enz. Toen het tijd was voor de thee kwam Dinkelaar weer het toneel op, met de verheugende mededeling dat het St Nicolaas behaagde met zijn knecht aanwezig te zijn. En jawel, daar kwam de oude grijze bisschop (nog steeds niet gepensionneerd) het toneel op. Vrolijk speelde „Melody en Rhythme" de St Nicolaasliedjes, waarna Dinkelaar (geheel onvoorbereid) een welkomstwoord tot de Sint sprak.

„Maar....", zei St Nicolaas, „ik ben met een speciaal doel gekomen, of beter gezegd, ik heb klachten. Geruime tijd geleden hebben twee bankwerkers aan mijn stoomboot een nieuwe schroef bevestigd, maar hij zit zo vast, dat hij er bij een eventuele reparatie niet meer afgaat." „En wie waren die bankwerkers dan wel, St Nicolaas?", was de vraag van de voorzitter. „Dat waren, h'm, laat eens kijken" (men zag hem denken) „Henk Goddijn en Kees Schilder". De zaal bulderde. Vanzelfsprekend moesten zij op het toneel komen, om hierover verantwoording af te leggen. St Nicolaas had echter vernomen dat zij beide zo graag het jubileumspeldje wilden hebben. Zij konden dit verdienen door op twee vragen van St Nicolaas antwoord te geven. 1e „Wanneer je weer zou gaan werken, waar zou dat zijn?" Antwoord in koor: „Op de Droogdok". 2e „Welke maatschappij betaalt de beste pensioenen?" Antwoord: „De Droogdok". Daarmede hadden ze hun speldje verdiend.

St Nicolaas vertrok weer en gezellig ging het programma verder, afgewisseld door het presenteren van bonbons aan de vrouwen en sigaren voor de mannen. Heel aardig was de samenzang met „Les deux Chéries" bij hun potpourri van vaderlandse melodieën, waarbij op de achtergrond een verlichte en draaiende molen, hetgeen een aardig décor was. Joop Schreuder als pianist, zorgde op voortreffelijke wijze voor de begeleiding. Het was onze tweede voorzitter de heer Muilman, die een kort sluitingswoord sprak, waarin ook het amusementsorkest „Melodie en Rhythme" betrokken werd. Deze stond zijn plaats achter de microfoon weer af aan de heer

L. van Schayk die tot slot warme dank aan de Directie en aan het bestuur van W.E.K. bracht voor deze **onvergetelijke** middag. Want dat was het! Zie maar eens op bijgaande foto's.

J. C. S.

De redactie ontving enkele dankbetuigingen van gepensionneerden, waarin zij het bestuur van W.E.K. danken voor deze gezellige middag. Red.

Tweede oproep

AAN DE DAMES !

U bent nu dus allen druk aan 't handwerken voor de Fancy-fair. Als er naar Uw mening genoeg pannelappen etc. gemaakt zijn, wat denkt U dan van de volgende artikelen :

Schortjes, zakdoekjes, kleedjes, kruikzakken.

Begin Januari komen de dames van het werkcomité U bezoeken. Wilt U dan voor hen klaar leggen wat U hebt mee te geven ? U weet het, alles is welkom, restjes wol, knotten breikatoen, geld, allerhande lapjes. Voor 't geld worden handwerkbenodigdheden gekocht en nijvere handen toveren alles om in fraaie en nuttige voorwerpen.

Misschien wilt U de dames van 't comité een loop besparen en 't zelf even aanreiken ? De adressen staan in de Wekker van November en er is vast wel een adres in Uw buurt bij.

DE EUROPESE KOLEN- EN STAALGEMEENSCHAP

(I)

Wat brood is voor de mens, is staal voor de R.D.M.

Wij allen, de één meer dan de ander, zijn ermede bekend dat, vooral sinds de bevrijding, de levering van staal voor ons bedrijf veel moeite en zorgen baart. Vroeger zagen wij kans om binnen een jaar tijds een flink schip af te leveren, na de oorlog waren hiermede soms jaren gemoeid, voor de Slamat was dit b.v. zelfs ca 3 jaren.

Niet slechts de reder moet gedurende lange tijd de inkomsten derven die hij gemaakt zou hebben als zijn schip op tijd geleverd zou zijn, doch ook in ons bedrijf worden de kosten hoger doordat voortdurend karweien stop gezet moeten worden door gebrek aan het daarvoor bestelde staal. Het is dus zowel in ons belang als in dat van de gehele Nederlandse industrie en van de scheepvaart dat naar een zo vlot mogelijke staalvoorziening gestreefd dient te worden. Laten we toch vooral de betekenis van de scheepvaart voor ons land niet over het hoofd zien, onze welvaart hangt daar voor een groot deel van af, onze toekomst „ligt nog steeds op het water". Scheepvaart vraagt scheepsbouw en van deze laatste profiteert onze gehele Nederlandse industrie.

Teneinde enig inzicht te verkrijgen in hetgeen gedaan wordt om deze moeilijkheden, n.l. een juiste verdeling en een vlotte levering van staal en kolen voor onze industrie, te boven te komen, laten wij een drietal artikelen volgen waarin iets verteld zal worden over de Europese Kolen- en Staalgemeenschap, ons welbekend onder de naam „Plan-Schuman".

Zeer belangrijk is het slagen van dit plan, want daardoor zou dan een bescheiden begin gemaakt zijn met de eenwording van Europa, waartoe wij noodzakelijkerwijze allen dienen te streven teneinde, indien mogelijk, de ondergang van onze Westerse wereld te voorkomen.

Een brok geschiedenis

Wij allen hebben wel op de een of andere manier ervaren dat de wereld steeds kleiner is geworden. Spoortrein, auto en vliegtuig maken dat wij in korte tijd overal kunnen komen. Europa, Amerika en Azië liggen op nog slechts dagreizen afstand van elkaar — door de radio kunnen we de verste uithoeken van de wereld bereiken; en binnenkort kunnen wij elkaar misschien allemaal zien door middel van de televisie.

De laatste tientallen jaren is deze ontwikkeling wel versneld, maar toch is zij al heel oud. Reeds de eerste mensen hebben pogingen gedaan om met elkaar in contact te komen. Steeds verder strekten hun reizen zich uit en telkens werden nieuwe middelen gevonden om sneller te reizen en vlugger met elkaar te kunnen spreken. Wij behoeven niet heel ver in de geschiedenis terug te gaan. De postkoets, de veelgesmade trekschuit, maar ook het invoeren van eenzelfde posttarief voor brieven in één land waren stappen vooruit. Zij brachten in het begin de steden, later de landen en nu de werelddelen dichter bijeen. Met alle gevolgen daarvan. Wie herinnert zich niet uit de geschiedenis de verhalen van steden en van regeerders van landstreken, die elkaar op leven en dood bestreden, terwijl diezelfde steden en landschappen nu vreedzaam in één vaderland zijn verenigd? Die verandering is misschien voor een deel gekomen doordat de mensheid verstandiger werd — maar voor een veel groter deel, doordat de omstandigheden die mensheid daartoe dwongen. Men zag, dat handel en nijverheid beter konden gedijen wanneer de belemmeringen voor de handel tussen steden en landstreken, die zo dicht bij elkaar waren gelegen, zouden verdwijnen. Wij hebben in ons eigen land gezien, dat dit allemaal niet zo gemakkelijk ging: het duurde een hele tijd vóór de 7 Verenigde Provinciën zich in 1579 aaneensloten en nog was lang niet alles pais en vree. Allerlei tegenstellingen tussen steden en gewesten bleven bestaan en dat was nog zo toen in 1789 de Fransen kwamen en ons land onder de voet liepen. Maar toch was men bijeengebleven, omdat hoeveel offers ook van de deelgenoten werden gevraagd, de eendracht op velerlei gebied toch nog altijd grote voordelen bood boven verdeeldheid. Later werd deze ontwikkeling steeds meer versneld, ook over de grenzen. De internationale handel en later weer de uitwisseling van industrieproducten nam enorm toe, massa-productie maakte export mogelijk en noodzakelijk. Maar tezelfder tijd werden de staatkundige verbanden steviger dan zij ooit tevoren waren geweest. Een wisselwerking dus. De drang tot samenwerking tussen steden en landstreken had in Europa geleid tot het stichten van staten, waarin het leven zich steeds vlotter kon voltrekken, maar die elk voor zich toch weer hun eigen belangen tegen de overige staten gingen verdedigen en beschermen, o.a. door hoge invoerrechten. Maar men kwam, vooral na de eerste wereldoorlog, tot de overtuiging dat men met dat overdadige beschermen van de afzonderlijke nationale belangen op de verkeerde weg was. Men dacht toen in de eerste plaats aan een staatkundige oplossing: idealisten ijverden voor de gedachte van een verenigd Europa, waarin na het politieke éénworden ook het economische éénworden een feit zou zijn. Noch voor de politieke, noch voor de economische éénwording van Europa waren de jaren tussen de beide wereldoorlogen echter gunstig. Het nationalisme was in sommige Europese landen (b.v. Duitsland) heviger dan ooit tevoren, waarbij juist deze landen probeerden economisch geheel onafhankelijk van het buitenland te worden. Frankrijk, Engeland, België en Nederland waren landen met rijke buiten-Europese betrekkingen, waardoor Europese economische samenwerking voor hen minder aantrekkelijk was. In Frankrijk speelde bovendien de weinig vaste binnenlandse politieke toestand een rol, terwijl ook de Franse buitenlandse politiek minder op Europese samenwerking dan op een machtsevenwicht binnen Europa was gericht.

Men weet dat al deze omstandigheden na de tweede wereldoorlog grondig zijn gewijzigd. De beide overdreven nationalistische landen, Duitsland en Italië, waren verslagen en kwamen onder leiding van meer democratische groeperingen; Oost-Europa en de Balkanlanden, met hun lage levensstandaard, verdwenen van het Europese toneel; Frankrijk, Engeland en Nederland

hadden meer verdriet dan plezier van hun buiten-Europese betrekkingen of verloren deze vrijwel geheel, waardoor de belangstelling voor het economische leven in Europa sterk steeg. Frankrijk tenslotte, verarmd uit de oorlog gekomen, beroofd van veel van zijn politieke bondgenoten in Europa (Polen, Tsjecho-Slowakije, sommige Balkanlanden) heeft grote moeilijkheden in Azië en Afrika.

Was dit beeld al geheel anders dan vóór 1939, daarbij kwam nog de tegenstelling tussen Oost en West. Samenwerking op politiek en militair gebied voor de Europese landen werd geboden geacht. De Amerikaanse hulp aan de Europese landen stelde voorop dat Europa, in zijn geheel, zoveel mogelijk zelf moest doen. Algemeen zag men de wenselijkheid en zelfs noodzakelijkheid van nauwere Europese samenwerking in.

Maar het is niet meer voldoende van goede wil te zijn — economische samenwerking moet ook inderdaad mogelijk zijn. Ook vroeger reeds bleek het samengaan van steden en landstreken alleen te verwezenlijken wanneer het om min of meer gelijksoortige eenheden ging. **Te** grote verschillen in levenspeil bijvoorbeeld, dus niet verschil in loon, want het levenspeil wordt bepaald door hetgeen men met zijn loon kan kopen, leverden vaak onoverkomenlijke moeilijkheden op, terwijl ook toen verschillen in belangen vaak het samengaan onmogelijk maakten. In 1830 bleek nog dat het in één verband brengen van het overwegend industriële België met Nederland, waar de landbouw de belangrijkste rol speelde, toen niet mogelijk was. Ook nu blijven ondanks alles vaak grote verschillen op economisch gebied tussen de Europese landen bestaan en ook het verschil in levenspeil spreekt een geducht woord mee. Men weet met hoeveel moeilijkheden het tot uitvoering brengen van de Benelux-gedachte, om maar een voorbeeld te noemen, gepaard gaat. Niet omdat bij één der partijen de goede wil zou ontbreken, maar omdat het economische leven in elk (Europees) land vooral na de laatste oorlog een vrij teer geheel vormt, waarbij zelfs kleine wijzigingen in onderdelen grote gevolgen voor het geheel kunnen hebben.

Al deze moeilijkheden waren er dus, maar daartegenover stond de absolute noodzaak een begin te maken met de economische eenwording van Europa. Als men een begin maakt, dient men ook bij het begin te beginnen: dat wil, in de economie zeggen, bij de grondstoffen. De belangrijkste grondstoffen in Europa en het materiaal voor de basis-industrie van dit werelddeel zijn steenkool en ijzer — energie en staal. Wanneer men de Europese economische vraagstukken van die kant aanpakte had men bovendien het voordeel, dat men te maken kreeg met een tak van nijverheid, die wel van enorm belang is, maar in beginsel eenvoudig van samenstelling en met een betrekkelijk gering aantal rechtstreeks betrokken ondernemingen (het aantal zijdelings daarbij betrokken ondernemingen is natuurlijk zeer groot).

Dat de eerste stoot tot dit aanpakken uitging van Frankrijk is in het licht van de toestand, zoals wij die hierboven schetsten, niet verwonderlijk. Voorgesteld werd een organisatie op te richten, de Europese Gemeenschap van Kolen en Staal, waarin de landen van West-Europa zouden deelnemen. Dit plan vond bij deze landen weerklank. Slechts Groot-Brittannië voelde zich nog teveel gebonden aan zijn „dominions", de overzeese delen van het Engelse Rijk (waarmee het land bijzondere overeenkomsten heeft) om zich formeel te binden. Wel onderhoudt het land nauwe contacten met de organisatie, die door de genoemde landen werd gesticht.

Wat deze organisatie precies wil en hoe zij werkt zullen wij in een volgend artikel nader bezien.

St Nicolaasfeest

VOOR DE KINDEREN VAN ONZE LEDEN

De gewoonte getrouw werden er omstreeks 5 December weer enkele middagen voor de kinderen van onze leden georganiseerd, waarbij de goed heilig man wel het middelpunt van de feestvreugde vormde. Zonder deze figuur zou het immers niet goed mogelijk zijn de kinderen in een dergelijke afwachtende spanning te brengen als er gewoonlijk op deze middagen heerst.

Woensdagmiddag al vrij vroeg voor het aanvangsuur stond er een bonte rij van ouders en kinderen voor het gebouw Odeon in de Gouvernestraat, alwaar het feest om 2 uur een aanvang zou nemen. Een groot aantal kinderen werd verwacht (ongeveer 850) die bovendien voor een groot deel vergezeld zouden worden van ouders of verzorgsters.

Om precies 2 uur kon de voorzitter beginnen met zijn openingswoord en al dadelijk wist hij de rumoerige jeugd tot rust te brengen en werd het merkwaardig stil in de zaal. Toen hij aankondigde dat Sint Nicolaas persoonlijk nog een bezoek zou brengen, steeg de spanning onder de kinderen merkbaar.

De goochelaar, die daarna op het toneel verscheen, wist de kinderen al heel gauw te boeien door de kleintjes er zelf bij te betrekken en hen de gemaakte vergissingen te laten verbeteren.

Ook de sneltekenaar en clown, die daarna hun deel van het programma verzorgden, hadden zeker niet te klagen over belangstelling en medeleven in de zaal.

Na het zingen van het welkomstlied verscheen Sint Nicolaas, begeleid door de onafscheidelijke zwarte Piet, achter in de zaal en het was zeker niet overbodig dat de goede Sint door 2 heren van het bestuur door de kindermenigte werd geloodst.

Het was een genot te zien hoeveel moeite er werd gedaan het grote voorrecht te hebben, om de Sint of Piet een hand te kunnen geven. Na verschillende kinderen op het podium ontvangen te hebben moest de goede Sint ook daar een einde aan maken en beloofde hij dat aan het einde van de voorstelling voor ieder kind een pakje gereed zou staan.

Nog gedurende 3 kwartier daarna werd met het spel van Jan Klaassen en Katrijn medegeleefd, op een manier die het vaak nodig maakte de oren te stoppen. Maar al te spoedig kwam het einde. Al met al een mooie middag voor de kinderen, die uitbundig hebben genoten. Al was het aantal van 850 zeker aan de hoge kant, marcheerde toch alles voortreffelijk en verdient het bestuur en de dames, die deze middag aanwezig waren en bereidwillig medewerkten, alle lof.

Donderdagmiddag werd het zelfde programma, maar

nu te Schiedam in Musis Sacrum, ten tonele gebracht voor ongeveer 350 kinderen. Hier was goed merkbaar dat het contact met de kinderen nog beter was dan de vorige middag en werd ook hier uitbundig medegeleefd met hetgeen er op het toneel te zien en te horen was.

Zaterdagmiddag 6 December werd in gebouw Courzand in samenwerking met de Buurtvereniging Heyplaat voor ongeveer 400 kinderen een toneelspel gebracht, genaamd Sint Nicolaas in Speelgoedstad, opgevoerd door leden van de speeltuinvereniging en een dansgroepje.

Hierbij kwam goed het verschil tot uiting in de samenstelling van een programma. Was het in Odeon en in Musis Sacrum een uitbundig medeleven, hier heerste rust en werden de belevenissen van de kabouters op het toneel kalm afgewacht en waargenomen.

Na het verschijnen van Sint Nicolaas, die in het spel een belangrijke rol speelde, was er even wat meer belangstelling. Het bezoek duurde echter te lang en het gebeuren op het toneel was te weinig op de kinderen gericht.

Gedurende het bezoek en de rondwandeling van de Sint door de zaal was het te rumoerig. Ook het spel na de pauze — die te lang duurde — was te weinig op de kinderen afgestemd en werd door de meesten niet begrepen.

Rest ons nog te vermelden dat gedurende alle middagen op verdienstelijke wijze medewerking werd verleend door het orkestje „Melody en Rhythme" dat de diverse liederen vlot en goed ten gehore bracht.

We laten hier nog het verslag van een enthousiast bezoekstertje volgen, dat wij van haar ontvingen voor „De Wekker".

Het St Nicolaasfeest

Eindelijk was de blijde dag aangebroken. Toen het twee uur was, zaten alle W.E.K. kinderen in de zaal van Odeon. Eerst kwam de goochelaar. Hij haalde allerlei kunstjes uit. Met lapjes die aan elkaar waren geknoopt, en een lapje dat zoek was in een hoed. Ook mochten een jongen en een meisje bij hem op het toneel komen. Ze gingen tandarts spelen. Twee stukjes hout werden twee repen chocolade! Toen ging de goochelaar even weg, en hij kwam terug om te tekenen. De clown kwam ook, hij moest nagetekend worden. De goochelaar nam de hoed van de clown af. Maar iedere keer zette de clown een andere hoed op, die hij uit de koffer pakte.

Daarna kwamen Sint-Nicolaas met zwarte Piet. Er mochten een paar kinderen op het toneel komen. Ze zongen allemaal een mooi liedje en kregen allemaal wat lekkers. In de pauze kregen we een cocosmakaron.

Na de pauze kwam de poppenkast. Het heette „Hoe Jan Klaassen de wilde aap ving". Jan Klaassen had geen centen om de huur te betalen. De agent kwam, en zei als je centen wil verdienen moet je de boze aap vangen. Jan Klaassen heeft de aap werkelijk gevangen en hij kreeg duizend gulden! Toen we naar huis gingen kregen we allemaal een grote doos met lekkers. Het was een fijne middag.

Corrie Kouwenhoven,
G. J. Mulderstr. 34a, Rotterdam-West

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secr.: M. P. v. d. Borden, Groen v. Prinstererstraat 51b, R'dam

Rotterdams Kamerorkest

Dirigent Piet Ketting

Dit orkest geeft in de Rotterdamsche Schouwburg een concert op 8 Januari a.s. Voor dit concert hebben wij een zeer beperkt aantal abonnementen beschikbaar, waarvan de muziekliefhebbers gebruik kunnen maken en die na gebruik aan de secretaris moeten worden teruggegeven. De sterk gereduceerde toegangsprijs bedraagt ƒ 0,50 plus ƒ 0,10 voor plaatsbespreking.

Het programma luidt:

Concert te geven onder auspiciën van de Finse legatie te Den Haag en het Consulaat van Finland te Rotterdam, gewijd aan Jean Sibelius.

Solist: Theo Olof (viool)

o.a. Canzoneta voor strijkorkest
Suite champêtre voor strijkorkest
Six Humoresques voor viool en kamerorkest
Symphonie No 5 en No 6.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Prettige feestdagen

en een Gelukkig Nieuwjaar

WORDEN U TOEGEWENST DOOR
HET BESTUUR VAN W.E.K.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

REIZEN

Bij deze betuigen wij onze hartelijke dank voor de verrassing welke ons Bestuur mocht ontvangen van het Hoofdbestuur ter gelegenheid van het 5-jarig bestaan der Reisclub.

Alle leden, het Hoofdbestuur en de besturen der diverse clubs wensen wij gezellige feestdagen en een gelukkig 1953 toe.

Wij hopen ook in 1953 weer het onze te kunnen bijdragen door de reizen en excursies naar ons beste vermogen te doen slagen.

Onze contactavond

In Maart hopen wij onze contactavond te houden. Een aantal medewerkers zullen wij uitnodigen en wij vertrouwen er op weer een gezellige avond te kunnen organiseren.

Nadere mededelingen zullen in De Wekker van Febr. a.s. worden bekendgemaakt. Tevens zal in deze Wekker worden medegedeeld welke reizen voorlopig besproken zijn.

Bestuur Reisclub

KLAVERJASSEN

Onze bondswedstrijden zijn weer in volle gang en nu er ongeveer een derde van de competitie gespeeld is mogen wij over onze resultaten niet mopperen.

W.E.K. I staat nu op de derde plaats, maar onze jongens zullen zien dat ze niet achterblijven bij W.E.K. II en III, die beiden stevig aan de kop staan.

W.E.K. II staat met 12 en W.E.K. III met 9 punten voor!

Op Donderdag 4 December hebben wij, traditiegetrouw, weer om boterletters, speculaas, chocolade enz. gespeeld. Er waren 40 prijzen en 24 tafels om aan te spelen. De nachtwerkers moesten helaas verstek laten gaan en ook de zieken misten wij. Slechts de 4 beste winnaars zullen we even noemen, daar het anders een te lange lijst zou worden:

Eerste was A. Hoolmeyer, tweede Van Eysden, derde mevr. Snikkers en vierde Brouwer.

Met loten en roulleren bracht St Nicolaas vele verrassingen mee!

Onze vriend Bos, die als verrassing door het Klaverjasbestuur was uitgenodigd, werd met een spontaan hoeratje verwelkomd. Wij waren allen blij dat hij alweer zover was dat hij mee kon doen!

Hoewel vermoeid, had hij deze avond toch niet graag willen missen en hij kreeg een boterletter mee om, al uitrustende, op te sterken!

Helaas moeten wij ook een droeve mededeling doen

Onze beste vriend, goed en trouw klaverjasser, de heer

J. NOELS

is van ons heengegaan na een kortstondige ziekte. Wij missen onze Jan in alle opzichten.

Hij ruste in vrede

FOTOCLUB

December is een drukke maand en door de verschillende feestdagen is het ons, tot onze spijt, niet gelukt een „foto van de maand" wedstrijd te houden. De eerstvolgende is nu op Woensdag 7 Jan. '53; we rekenen dan natuurlijk op aller aanwezigheid en op vele goede foto's.

Onze **kunstlichtfoto-avond** van 3 December is uitnemend geslaagd en er zijn heel wat foto's gemaakt. De dames werden om de beurt in het kunstlichtzonnetje gezet en hun geduld werd wel eens een beetje op de proef gesteld. Ik heb al enkele resultaten gezien en deze waren zeer behoorlijk.

Denken de heren er om, van hun best geslaagde opname een exemplaar te zenden aan de dames, die zo geduldig voor ons geposeerd hebben?

Enkele van onze leden hadden op deze avond hun hele kunstlicht installatie meegebracht. Ons streven is natuurlijk om deze spullen ook voor de club aan te schaffen. In Januari '53 houden we ook een flitslichtavond, want ook deze kant van de fotografie willen we beoefenen.

Men zegt wel eens dat flitslicht hard is, dat wil zeggen, dat de gezichten erg wit worden en de schaduwen pikzwart zonder details. Dat gebeurt ook wel eens, maar niet als we het op de goede manier gebruiken en dat is, zorgen voor goede reflexie, de lamp op de camera schuin opzij en zo mogelijk een tweede lamp als hulplicht. Ook krijgen we een prima resultaat door een flitslamp in de huiskamer- of schemerlamp te schroeven. Op 14 Januari zullen we deze mogelijkheden in de practijk toepassen, zorgt dus er bij te zijn.

Enkele leden vroegen ons welke filmsoort zij in deze donkere tijd het beste kunnen gebruiken in verband met hun toestel (Box). En dan is ons antwoord, een zo snel mogelijke film, n.l. een panfilm, liefst ± $^{22}/_{10}$ DIN. Een Box heeft maar een kleine lensopening, gewoonlijk ± F. 11, het is dus zaak een zo snel mogelijke film te gebruiken. Nu wordt er beweert dat deze films een grove korrel zouden hebben, maar dat valt over het algemeen erg mee, als we aan de regel vasthouden van lang belichten, kort ontwikkelen.

Voor onze leden het volgende: Zodra er een **Zondag** met **sneeuw** is, gaan we een fototocht maken **zonder fiets,** vertrek 's morgens 9 uur bij het G.E.B. gebouw Rochussenstraat.

Ons programma voor Januari '53 ziet er uit als volgt:

Woensdag 7 Jan.		Maandelijkse wedstrijd **„Foto van de maand"**
„	14 Jan.	**Flitsfoto's maken,** brengt uw toestel en statief mee
„	21 Jan.	**Ontwikkelen van films** (eventueel vergroten)
„	28 Jan.	**Theorie over de fotografie** in 't algemeen (compositie en derg.)

Vrienden, dit is dan weer ons programma van Januari, bezoekt steeds de clubavonden, want gezamenlijk moeten we onze club groot maken.

J. B.

MUZIEK

W.E.K.'s Amusements-Orkest „Melodie & Rhythme"

Wij mogen aannemen dat reeds vrijwel alle leden van W.E.K. gedurende de achter ons liggende maanden hebben kennis gemaakt met de nieuwe bezetting van ons amusementsorkest, waarbij U ongetwijfeld heeft kunnen vaststellen dat er een grote vooruitgang is waar te nemen. Er wordt door de leden heel hard gewerkt om de muzikale prestaties nog meer op te voeren. Om dit te bereiken is het noodzakelijk gebleken dat men

goed op elkaar is ingespeeld en de te spelen muziek volkomen kan verwerken. Daar wij nu over die bezetting beschikken die ons goed lijkt om het gestelde doel te bereiken, heeft het bestuur besloten om de aanmelding van nieuwe leden tijdelijk stop te zetten, totdat de huidige bezetting volledig is ingewerkt.

Op de laatste vergadering is het volgende bestuur gekozen:

Voorzitter: W. J. Leliveld, IJsselmondesestraat 66 b, Schiedam
Penningm.: L. Koetsier, Huismanstraat 27, R'dam-Z.
Secretaris: J. Hardenbol, Schiemond 50, R'dam-Z.

OPLOSSING NOVEMBER KRUISWOORD-PUZZLE

Horizontaal: 1 maïs, 4 Elst, 8 moeder, 9 patent, 11 ert, 12 den, 13 ara, 15 eskader, 19 alt, 21 Agnes, 23 alc, 24 egale, 26 rest, 27 naken, 29 eren, 30 ader, 32 neen, 34 log, 35 dra, 36 A.M., 38 adel, 40 leed, 41 eb, 43 maag, 45 nader, 47 idee, 49 erker, 51 aan, 52 agent, 53 nis, 54 eenmaal, 57 Noë, 58 end, 59 ree, 61 ekster, 62 gretig, 63 pels, 64 kers.

Verticaal: 1 mee, 2 adres, 3 iets, 4 e.p., 5 lade, 6 stère, 7 ten, 8 morgen, 10 tillen, 13 aard, 14 Ans, 16 kaar, 17 alk, 18 Deen, 19 Aar, 20 tent, 22 etalage, 25 genadig, 27 negen, 28 neder, 31 dod, 33 ere, 36 amen, 37 marine, 39 laan, 40 Lena, 41 eenoog, 42 bête, 44 aks, 46 dam, 48 den, 50 rente, 52 aleer, 55 edel, 56 arre, 58 esp, 60 ets, 62 G.K.

Deze keer kwamen er 37 oplossingen bij de redactie binnen, waarvan er 36 juist waren.

Uit deze laatste werden door het lot de twee winnaars aangewezen, n.l.:

H. Goddijn, Jacobusstraat 49a, Rotterdam.
C. Seip, Hoogenbanweg 55 b, Schiedam.

Deze gelukkigen kunnen hun prijs van *f* 2,50 bij de penningmeester van W.E.K. in ontvangst nemen.

DECEMBER-PUZZLE

Wie weet wat deze figuurtjes voorstellen, betekenen of wat voor merk zij bedoelen en wie geeft een goed antwoord op de vragen 19 en 20?

Uit de beste antwoorden die binnenkomen zullen door het lot de 2 winnaars aangewezen worden, die in aanmerking komen voor een prijs van *f* 2,50.

Oplossingen inzenden tot 15 Januari 1953.

Lustrum-Biljartwedstrijden
voor het personeel der R.D.M. en N.W.

Bovengenoemde wedstrijden, ons aangeboden door W.E.K. en gehouden van 11 tot en met 25 November j.l. in de prachtige Wilhelmina-Biljartzaal van het Groot Handelsgebouw, behoren thans weer tot het verleden. Het bestuur van de Biljartclub heeft tot haar genoegen kunnen constateren dat deze avonden bij zeer velen geweldig in de smaak vielen en volkomen geslaagd zijn.

Tijdens de slotavond, waarop ook de vele smakelijke prijzen (o.a. haas, ham, rollade, Edammers, carbonade, worst, etc.) werden uitgereikt, sprak onze voorzitter de heer C. J. Swinkels o.a. als volgt: Namens het bestuur en alle deelnemers, wil ik onze dank betuigen aan de Directie en het Hoofdbestuur, die ons financieel in staat stelden deze wedstrijden als bekroning van ons 5-jarig bestaan te kunnen doen plaats vinden. Voorts dankte hij namens het bestuur der biljartclub alle deelnemers voor hun medewerking en sportieve houding tijdens deze wedstrijden. Na een woord van dank aan alle medebestuursleden reikte hij aan hen een stoffelijk blijk van waardering uit voor het vele werk voor en tijdens deze wedstrijden door hen verricht. Rest nog te vermelden de demonstratiepartij over 500 caramboles, welke de „Chef de Biljart" de heer Teegelaar heeft gegeven met onze secretaris de heer J. Bakker, die na afloop aan de talrijke aanwezigen een warm applaus ontlokte.

Namens het bestuur danken wij allen hartelijk, die ons met ons lustrum gelukwensten.

De Wedstrijdcommissie

Prijswinnaars Lustrum Biljartwedstrijden

		Gesp. partijen	Gew.	Verl.	Rem.	Match punten	Gemidd. vastgest.	Gemidd. behaald
Groep A								
1	Dekker	4	4	—	—	8	2.20	2.39
2	Kaasjager	5	3	2	—	6	2.60	2.17
3	Leliveld	4	2	2	—	4	2.50	2.01
Groep B								
1	Hoogervorst	4	4	—	—	8	2.—	1.51
2	Den Boer	4	3	1	—	6	2.10	2.54
3	Christen	4	2	2	—	4	2.—	1.26
4	Hokke	5	2	3	—	4	2.—	1.16
Groep C								
1	Oskam	4	4	—	—	8	1.90	1.88
2	Kop	4	3	1	—	6	1.80	1.83
3	Sterrenburg	5	3	2	—	6	1.80	1.32
4	H. Glimmerveen	5	2	3	—	4	1.80	1.74
Groep D								
1	Schets	4	3	—	1	7	1.50	1.94
2	B. Glimmerveen	4	3	1	—	6	1.60	1.80
3	Zwaal	5	2	2	1	5	1.50	1.57
Groep E								
1	Slikkerveer	5	4	1	—	8	1.30	1.29
2	Verheij	5	3	2	—	6	1.10	1.01
3	v. Noortwijk	4	3	1	—	6	1.20	1.36
4	Willemse	4	2	2	—	4	1.20	0.95
Groep F								
1	Huijsing	4	4	—	—	8	1.—	1.30
2	Rombout	4	3	1	—	6	0.90	0.80
3	Abelsma	5	3	2	—	6	1.—	0.80
4	Bruning	4	2	2	—	4	1.—	0.87
Groep G								
1	Rens	6	5	1	—	10	1.—	1.04
2	Brouwer	6	3	3	—	6	1.—	0.83
3	Waterreus	5	3	2	—	6	0.90	0.79
4	Niesing	4	3	1	—	6	0.90	0.90
5	de Jong	4	2	2	—	4	1.20	1.16

Prijsuitreiking Nederlaagserie „W.E.K."

Op Zaterdag 22 November j.l. werden in onze cantine de prijzen der in de loop van dit jaar gespeelde Nederlaag-wedstrijden op feestelijke wijze aan de vertegenwoordigers der winnende verenigingen met een gebruikelijk woord van onze voorzitter uitgereikt. Na iedere prijsuitreiking mocht de voorzitter en het bestuur een hartelijke felicitatie en woorden van dank en waardering van de betrokken prijswinnaar in ontvangst nemen. Ook de persoonlijke prijzen vielen zeer in de smaak. En lest best dient vermeld, dat het muzikale gedeelte op deze avond door „Melodie en Rhythme" op voortreffelijke wijze werd verzorgd.

Wij danken daarom deze musici nogmaals hartelijk voor hun belangeloze medewerking.

De Wedstrijdcommissie

Door „Sunlight" werden de wedstrijden om het kampioenschap van Vlaardingen georganiseerd.

Op Woensdag 26 November werden aldaar de finales gespeeld en vond de prijsuitreiking plaats.

De finales werden in twee van de drie groepen door onze spelers gevormd, waarin, na een spannende strijd, de volgende uitslagen verkregen werden:

In groep A	1	A. Dekker
	2	J. Bakker
In groep C	1	L. de Ruiter
	2	C. v. Noortwijk

J. B.

HARTELIJK DANK aan de heer en mevrouw Blom en aan de fam. Romijn, die onze zieke kinderen, welke buitenaf worden verpleegd, zo fijn hebben verrast.

De ouders

IN MEMORIAM

Op 28 November 1952 overleed na een langdurige ziekte de heer

J. VEEN,

geboren 14 December 1890, gewoond hebbende West Varkenoordseweg 129, Rotterdam-Z. Van 22 Maart 1926 af was hij, met een onderbreking, tot aan zijn ziekte als schaver werkzaam bij de R.D.M.

Op 6 December 1952 overleed de heer

J. NOELS,

geboren 26 Februari 1891, gewoond hebbende Rondolaan 89a te Rotterdam-Z. Van 5 Juli 1912 af was hij, als machinale bewerker in de scheepsbouw, bij de R.D.M. werkzaam.

Dat zij beiden mogen rusten in vrede.

Zang- en Filmavond

OPERA-CONCERT

Zaterdag 24 Januari a.s. in het Feestgebouw Courzand
Zaterdag 31 Januari a.s. in Gebouw „Ons Huis"
door Heyplaat's Mannen- en Dameskoor

Solisten: In Courzand LENI BRECHT
In Ons Huis MARYKE v. d. LUGT
Begeleiding: Roelof Huizer
Het geheel onder leiding van Anton Deursen

1 SLAVENKOOR van Verdi
2 Uit FAUST van Gounod
- A Paresseuse
- B Wals
- C Juwelen Aria

3 Uit HOFMANN'S VERTELLINGEN van Offenbach
- A Menuet
- B Aria
- C Barcarole

4 Uit FREISCHUTZ van Weber
- A Bruidskoor
- B Aria
- C Vittoria

5 PIANO INTERMEZZO

6 Uit CAVALLERIA RUSTICANA van Mascagni
- A Openingskoor
- B Aria
- C Paaskoor

Na de pauze zal de prachtige Operette film **WALZER DER LIEBE** met MARTHA EGGERTH en JAN KIEPURA worden vertoond

TOEGANGSKAARTEN à ƒ 0,30 zijn, voor zover beschikbaar, te verkrijgen op vertoon van het bewijs van lidmaatschap aan het loket van de Loonafdelnig en in het schaftlokaal Nieuwe Waterweg van 12 tot en met 15 Januari en Maandag 19 Januari gedurende schafttijd van 12.30—13 uur. Voor Heyplaatbewoners op Maandag 12 Januari van 18.30—20 uur in de garderobe van Courzand.